GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 276. *Lunĭ, Marțĭ 15 (27) Decemvre.* **1887.**

Cum stămŭ?

II.

Brașovŭ, 14 (16) Decemvre 1887.

A reveni asupra unorŭ evenimente, ce suntŭ ạḍĭ cunoscute chiar și scolarilorŭ mai adulțĭ, este, credemŭ, de prisosŭ.

Suntemŭ inimicii fraselorŭ și ai vorbelorŭ góle. Astăḍĭ nicĭ că mai cumpănescŭ multŭ vorbele, de aceea ne vomŭ ținé de fapte și vomŭ cere dela ai noștri fapte și érăși fapte.

Unŭ faptŭ nedisputabilŭ este, că adversarii Românismului și susțiitorii maghiarismului violentŭ și-au croitŭ dela începutŭ unŭ planŭ de acțiune în contra nóstră, pe care îlŭ urmărescŭ cu admirabilă tenacitate și rigorositate.

Ne aflămŭ dér dela 1865 față cu-o sistematică lucrare [a contrarilorŭ neamului nostru, care face încetulŭ cu încetulŭ imposibilă desvoltarea nóstră de sine stătătóre națională, vrêndŭ în același timpŭ a ne folosi ca materialŭ pentru înmulțirea și întărirea rassei domnitóre.

Ce privesce pretextele, cu carĭ caută sĕ-șĭ mascheze intențiunile dușmănóse naționalității române, adversarii noștri au fostŭ întotdeauna fórte inventioșĭ: odată ne vorbescŭ de „interesulŭ de viĕță alŭ statului“ — cum și'lŭ închipuescŭ ei, — altădată de „ideea statului“ — cum o ințelegŭ ei, — și érăși de „tendințe centrifugale, daco-romaniste“ etc. — cum le născocesce consciința lorŭ neliniștită.

Pretextele suntŭ însĕ numai vorbe, sĕ trecemŭ dér érăși la fapte.

Odată făcutŭ fiindŭ planulŭ de nimicire, era clarŭ, că adversarii noștri trebuiau sĕ încépă cu distrugerea temeliei pe care se răzimau tóte libertățile poporului românŭ și acésta temeliă erau drepturile nóstre politice-naționale, ce garantau esistența nóstră în Transilvania și'n celelalte ținuturĭ ale Țĕrei ungurescĭ.

Și'n adevĕrŭ, imediatŭ după instalarea primului ministeriu ungurescŭ s'au desființatŭ legile aduse de dieta ardelénă dela 1863 și sancționate de monarchŭ, carĭ stabileau egala îndreptățire politică-națională a Românilorŭ și nu multŭ după aceea s'a desființatŭ și autonomia țĕrii Ardealului, care forma basa acestorŭ legĭ.

Spre a puté sĕvĕrșĭ cu succesŭ acéstă operă de distrugere, prevĕḍută în planulŭ lorŭ de acțiune la punctulŭ întâiu, adversarii noștri politicĭ se îngrijiră înainte de tóte sĕ facă imposibilŭ orĭ și ce manifestare legală a voinței naționale a Românilorŭ, cu alte cuvinte își dĕdură silință a sugruma cu desĕvĕrșire vocea poporului nostru, ca sĕ nu mai pótă reclama cu succesŭ drepturile sale călcate în picióre.

La 1865 Românii ardelenĭ au cerutŭ sĕ se întrunéscă unŭ congresŭ naționalŭ românescŭ, care sĕ se pronunțe asupra situațiunei schimbate, din punctŭ de vedere alŭ intereselorŭ națiunei române.

Rĕspunsulŭ la acéstă justă cerere a fostŭ întroducerea de mĕsurĭ escepționale absolutistice în Ardélŭ, precum: susținerea legei electorale vechĭ, prin care se făcea cu neputință poporului românŭ de a fi și elŭ representatŭ în modŭ cuviinciosŭ pe arena luptelorŭ constituționale și numirea unui comisarŭ regescŭ pentru Ardélŭ cu plenipotențe estraordinare.

După luarea posițiunei nóstre de căpeteniă a urmatŭ apoi gradatŭ combaterea înverșunată a dreptului nostru de representare și de limbă în comune și în comitate și din ce în ce legea de naționalitate, care a fostŭ adusă la 1868 de dieta ungurésca numai pentru ochii lumei, a fost paralisată prin nouĕ legĭ și prin înăsprirea celorŭ vechĭ, tóte aceste avêndŭ de scopŭ a face cu neputință orĭ-ce mișcare de sine stătătóre națională a Românilorŭ pe terĕmulŭ constituționalŭ.

Resultatulŭ acestei acțiunĭ a absolutismului parlamentarŭ ungurescŭ l'a caracterisatŭ de minune deputatulŭ alesŭ alŭ Caransebeșului, d. generalŭ Traianŭ Doda, în scrisórea sa memorabilă dela 10 Octomvre, ce a adresat'o președintelui camerei deputațilorŭ din Peșta, numindu'lŭ *„nulificare politică artificiósă a poporului românŭ“* și arătândŭ că adĭ acestui poporŭ „i-a devenitŭ imposibilă chiar și o defensivă față cu politica agresivă a statului.“

Astfelŭ adversarii neamului nostru avêndŭ tótă puterea în mână și favorisațĭ fiindŭ de împrejurărĭ și-au ajunsŭ scopulŭ capitalŭ spre a face cu neputință o desvoltare de sine stătătóre a elementului românescŭ din Ardealŭ, Bănatŭ și Țéra ungurésca și prin procederea lorŭ intolerantă din anulŭ acesta au datŭ și lumii dovadă că, după cum a mai arătatŭ numitulŭ deputatŭ românŭ, poporulŭ românŭ, ca naționalitate de sine stătătóre, *nu are locŭ în cadrulŭ constituțiunii ungare.*

După ce amŭ caracterisatŭ astfelŭ cu puține cuvinte faptele contrarilorŭ noștri pe terêmulŭ politicŭ, rĕmâne sĕ discutămŭ și partea a doua a planului lorŭ de bătaiă, care tinde și la nulificarea nóstră culturală, și în urmă vomŭ trage conclusiunile privitóre la apĕrarea nóstra în viitorŭ, câcĭ câtŭ pentru trecutŭ cele ce s'au întêmplatŭ nu se mai potŭ face neîntêmplate.

Ultimele încercarĭ pentru susținerea păcii.

»Kreuzzeitung« anunță din parte bine informată că, pentru a se înlătura, de se póte, o turburare a raporturilorŭ Rusiei către Germania și Austro Ungaria, ambele aceste puterĭ din urmă s'au invoitŭ a face Țarului încă odată representațiunĭ potrivite și în privința politicei lorŭ pacĭnice, care nu se opune pretențiunilorŭ îndreptățite ale Rusiei asupra regulărei afacerilorŭ bulgare, sĕ'i împrăștie orĭ-ce bănuială. Germania a datŭ pentru acésta instrucțiunĭ ambasadorului sĕu Schweinitz din Petersburg, care duce Țarului o scrisóre autografă din partea impĕratului Vilhelm. In acésta e singura speranță a păcii.

Pentru Austro-Ungaria se ḍice că s'a oferitŭ însușĭ Archiducele Albrecht a primi o asemenea misiune, și décă în Viena s'a combătutŭ acésta, causa e că înarmările Rusiei nu se facŭ atâta pentru posițiunea Coburgului, care și așa nu se póte susține, câtŭ pentru planurĭ ruse, ce le va da pe față Rusia îndată ce va fi destulŭ de tare sub arme. In cercurile ruse influente mai domnesce părerea, că Germania, neavêndŭ destulă încredere în puterea aliațilorŭ ei, se teme de rĕsboiu și că Rusia cu aliații ei naturalĭ, Francia, Danemarca și Grecia, e mai tare decâtŭ tripla alianță. „Kreuzzeitung“ adauge: »Avemŭ, durere, sĕ ne așteptămŭ că orĭ ce prevenire din partea Germaniei și Austro-Ungariei pentru susținerea păcii se privesce numai cu frică și slăbiciune, și ori întêmpină pretențiunĭ și supterfugii, care ne lasă totŭ în nesiguranță asupra situațiunei, orĭ grăbescŭ chiar *ultima rațio.*

Pregătirĭ militare.

»Times“ primesce din Viena următórea telegramă referitóre la pregătirile luate de monarchia austro-ungară in fața situațiunei critice de aḍĭ:

„Inaintea consiliului de corónă s'au așternutŭ următorele trei propunerĭ: 1) Sĕ se pună la disposiția ministerului de résboiu 25—28 milióne florinĭ. 2) Sĕ se pună imediatŭ în perspectivă ridicarea baracelorŭ necesare pentru 200,000 de ómeni în Galiția. 3) Sĕ se procure uniforma și lucrurile necesare pentru echiparea glotașilorŭ și a ultimei clase de reservă.

„Despre alte pregătirĭ de-ocamdată nu-i vorbă; ulteriórele pregătirĭ suntŭ dependente de atitudinea ce o va observa Rusia pe viitorŭ. Austro-Ungaria stă acum înaintea unei dileme: armată nu póte sĕ trimetă în Galiția, pentru-că acésta ar fi o provocare contra Rusiei, ceea ce ar dori sĕ încunjure; de altă parte însĕ nu póte sĕ se lase a fi de-odată surprinsă. Décă însĕ Rusia îș va continua pregătirile sale de rĕsboiu, Austro-Ungaria va fi nevoită sĕ dea Rusiei prima lovitură.

„Se vorbesce ce-i dreptŭ, că în sensulŭ legăturei de alianță dintre Germania și Austro-Ungaria, Germania va veni în ajutorulŭ cesteia din urmă, décă ea în primulŭ atacŭ va fi bătută. Dér fiind-că politica Rusiei tinde la o rĕsturnare generală a situațiunei de aḍĭ și este de o potrivă periculósă pentru ambele imperii, se crede în generalŭ, că Germania nu va lăsa singurŭ pe aliatulŭ sĕu nicĭ cu ocasiunea primului atacŭ.“

Asta s'ar puté însĕ face, décă n'ar fi Francia la spatele Germaniei. Se scie că Franța face pregătirĭ enorme. Ministrulŭ de rĕsboiu inspectéză fortificațiunile dela granița ostică. Din Parisŭ plécă mereu provisiunĭ și alte lucrurĭ necesare armatei la granița de ostŭ. S'au datŭ cele mai severe ordine contra spionilorŭ germanĭ. Foile rusescĭ spunŭ deja că între aliații naturalĭ ai Rusiei este și Francia. Cum stă atuncĭ Austro-Ungaria cu ajutorulŭ Germaniei?

Ḍiarele streine sosite în urmă spunŭ că pregătirile militare urméză cu multă activitate în Posen, Galiția ș în Polonia rusésca. Cetățile prusiane Posen și Königsberg, precum și cele dela granița apusenă primescŭ mereu lemnăriă pentru construcțiunile necesare. Totodată se trimitŭ în aceste orașe vehiculi (carĕ) care dau o lumină puternică într'o distanță de 12 chilometri.

La Varșovia au sositŭ din Petersburg o mulțime de oficerĭ din Statulŭ major, topografĭ și oficerĭ de geniu, carĭ despărțindu-i în grupe deosebite s'au îndreptatŭ spre granița vestică ca sĕ facă studii topografice, sĕ ridicei planurĭ, sĕ studieze relațiunile relative la aprovisionările trupelorŭ, sĕ facă rechișițiunĭ de totŭ felulŭ de instrumente și sĕ se informeze asupra numĕrului vitelorŭ.

In Cahulŭ, în Basarabia, a sositŭ o sotniă de cazacĭ, care face parte dintr'unŭ regimentŭ de cazacĭ ce s'a opritŭ la Chișineu. Acestia vorŭ ocupa localitățile dela graniță.

Ministerulŭ românŭ de rĕsboiu a comandatŭ deja 100,000 puscĭ cu repetiță și colonelulŭ de geniu Candiano se va duce sĕ supravegheze fabricarea acestorŭ puscĭ.

O cerculară a lui Bismarck.

„Agenția Liberă“ din Parisŭ publică textul unei cerculare oficiale ce principele de Bismarck a adresatŭ la 10 Noemvre representanțilorŭ Germaniei în străinătate. Acéstă cerculară este astfelŭ concepută:

Marĭ nenorocirĭ suntŭ iminente în familia imperială. Raportulŭ D-rului Bergmann declară că principele imperialŭ este într'o situață desperată. In casulŭ când principele imperialŭ sĕu M. S. Impĕratulŭ ar muri, vĕ voiu adresa instrucțiunĭ. Vorbescŭ în numele împĕratului și ca șefulŭ vostru, trebue sĕ continuațĭ a afirma înalta autoritate politică a Germaniei. pe care aceste evenimente nu potŭ s'o atingă și a vĕ abține dela orĭ-ce comentarii asupra consecințelorŭ ce potŭ eși din aceste evenimente. Din punctulŭ de vedere alŭ puterilorŭ, principii de Hohenzolern suntŭ unițĭ și nimicŭ nu va fi schimbatŭ în condițiunile generale ale diplomației germane.

Acéstă cerculară are o deosebită importanță. Cancelarulŭ a luatŭ mĕsurĭ, cum se vede, în contra orĭ-cărui altŭ pretendentŭ, afară de Hohenzollernĭ, la tronulŭ germanŭ, care s'arŭ puté ridica, după mórtea împĕratului și a fiului sĕu, și care ar periclita unitatea Germaniei.

Germania neutrală.

Cetimŭ în „La Liberte Roumaine“ din Bucurescĭ:

In cercurile nóstre diplomatice se vorbesce despre o ințelegere ce s'ar fi stabilitŭ între Germania și Rusia pe basa de a păstra Germania neutralitatea în fața conflictului ce amenință a isbucni între Rusia și între Austro-Ungaria. Décă aceste sgomote se vorŭ confirma, ne putemŭ aștepta la o remaniare fórte semnificativă a cabinetului I. Brătianu.

Se şi vorbesce despre întrarea d-loră Cogălniceanu şi Creţulescu în cabinetă.

Unŭ discursŭ alŭ regelui Milan.

Cu ocasiunea serbării aniversărei patronului familiei Obrenovicĭ, regele Milan primindŭ felicitările deputaţilorŭ a rostit unŭ discursŭ în care ḑise între altele:

Ilŭ bucură felicitările mai cu seamă că în acéstă serbare privesce o manifestaţiune a simţĕmintelorŭ naţionale sêrbe. In aceste momente amenințătóre, prin care trece Europa, are *o îndoită însemnătate* accentuarea *individualităţei naţionale*. Dacă lucrulŭ va ajunge ca *idea slavă* sĕ se ciocnéscă cu *idea germană*, Serbia n'are sĕ participe, ci va trebui sĕ jóce rolulŭ privitorului. *Naţionalitatea sêrbă* nu va putea fi *germanisată*, însĕ ea va putea fi *slavisată*, şi atuncĭ a apusŭ. Dela actualii representanţĭ ai dinastiei curatŭ naţionale Obrenovicĭ nu se póte pretinde, ca sĕ fie instrumentele *ideei slave*; Obrenovicii au trăitŭ şi au muritŭ numai pentru *idea sêrbă*.

Regele urmează tradiţiunile familiei sale şi *acésta e secretulŭ politicei sale externe*.

SCIRILE ḐILEĬ.

Incă unŭ fruntaşŭ alŭ vechei şi mândrei bresle negutătorescĭ române din Braşovŭ amŭ perdutŭ. S'a dusŭ dintre noi pentru veciă nobilulŭ binefăcĕtorŭ **Dimitrie Ionciovicĭ**. însoţitŭ fiindŭ de simpatiile celorŭ ce l'au cunoscutŭ, de iubirea celorŭ pe carĭ i-a ajutatŭ, ĕr nouĕ lăsându-ne cele mai adêncĭ regrete. Dimitrie Ionciovicĭ n'a uitatŭ nicĭ în ultimele momente ale vieţii a împărţi cu dărniciă binefacerile sale. Aşa 1) a lăsatŭ pentru înfiinţarea unui internatŭ alŭ şcólelorŭ centrale române gr. or. din Braşovŭ şi pentru scopurĭ şcolare 30,000 francĭ cu capitalisarea intereselorŭ în timpŭ de 30 de ani, precum şi hotelulŭ »3 husarĭ« din Tuşnadŭ în preţŭ de 12,000 fl. în aceleşĭ scopurĭ; 2) pentru biserica română din cetate, cimiteriu şi parastasŭ 3000 francĭ; 3) pentru serbările Junilorŭ 2000 francĭ; 4) pentru reuniunile române din locŭ sume mai micĭ. Asemenea fapte nobile au eternisatŭ memoria lui Dimitrie Ionciovicĭ; faptele sale vorŭ fi binecuvêntate de tótă suflarea românéscă.

—x—

Aprópe de satulŭ *Pĕuca* (Poca) de lângă *Alba-Iulia* s'au descoperitŭ mormintе preromane, în care s'au găsitŭ, pe lângă numeróse hârburĭ de vase de pământŭ şi cărbunĭ, şi unŭ vasŭ de pétră frumosŭ formatŭ, care însĕ a fostŭ spartŭ de nisce copii.

—x—

„Biserica şi Şcóla“ din *Aradŭ* declară, că în afacerea comunei *Cuşteiu*, Présfinţia Sa părintele Episcopŭ alŭ Aradului n'a căpĕtatŭ nicĭ o adresă din partea comitatului Timişŭ şi nicĭ că putea primi, după-ce comuna Cuşteiu, de carea este vorba, nu aparţine eparchiei gr. or. a Aradului şi astfelŭ cele intêmplate în comuna Cuşteiu nu privescŭ nicĭ pre Préfinţia Sa, nicĭ în genere Episcopia Aradului.“ Fórte bine observă „Foia Diecesană“ din Caransebeşŭ cu privire la conclusulu hotărîre a congregaţiunei comitatului Timişŭ: „Când nu mai sciu domnii ce sĕ facă, atuncĭ este bună şi biserica ca sĕ le sară într'ajutorŭ. Óre nu va fi pré târḑiu?“

—x—

La 21 Decemvre n. *s'a aprinsŭ politechniculŭ* din *Pesta*. A arsŭ plafonulŭ şi băncile unei sale de prelegere. Foculŭ se întinsese şi în coridóre, dĕr pompieri sosindŭ repede, au înăbuşitŭ foculŭ. Paguba e de vr'o 2000 fl.

—x—

E transferatŭ locotenentulŭ Iónŭ *Sugaiceanu* dela regim. 50 la regim. 33 de infanteriă. Suntŭ numiţĭ sublocotenenţĭ în reservă: Ludovicŭ *Clococeanŭ* de Veneţia la regim. 82 de inf., Gustavŭ *Bibescu* la regim. 85 de inf., Aureliu *Popescu* la reg. 64 de infanteriă.

—x—

Unŭ grozavŭ viforŭ cu zăpadă, cu ocasiunea târgului dela *Huedinŭ*, ţinutŭ în 20 Decemvre, a pricinuitŭ perderea mai multorŭ vieţĭ omenescĭ. Din comuna invecinată *Valcăulŭ maghiarŭ* la reintórcerea lorŭ spre casă au fostŭ îngropaţĭ de zăpadă trei indiviḑĭ, carĭ mai târḑiu au fostŭ aflaţĭ morţĭ. Afară de aceştia s'au găsitŭ cadavrele îngheţate a trei omenĭ necunoscuţĭ, carĭ după îmbrăcăminte se vĕdŭ a fi locuitorĭ dela munte. Totŭ n apropierea Huedinului se ḑice că s'ar fi aflatŭ încă alte douĕ cadavre îngheţate şi se crede că încă se vor mai afla şi altele.

—x—

La scrisórea d-lui preşedinte alŭ Camerei Portugeze cătră d. preşedinte alŭ Camerei române prin care-i cere regulamentulŭ Camerei, d. generalŭ Lecca a rĕspunsŭ prin următórea scrisóre:

Domnule preşedinte! Ca rĕspunsŭ la scrisórea ce E. V. mi-a făcutŭ onorea sĕ mi-o adreseze, mĕ grăbescŭ a vĕ espedia traducerea regulamentului Adunării legislative române.

E. V. se va putea uşorŭ convinge, cetindŭ regulamentulŭ nostru, că el nu prevede nicĭ o disposiţiă privitóre la lungimea discursurilorŭ şi că preşedintele Adunării are celŭ multŭ dreptulŭ de a rechema pe oratorŭ la cestiune orĭ de câte orĭ elŭ face digresiunĭ carĭ n'au nicĭ o legătură cu subiectulŭ în discuţiune. După douĕ chemărĭ consecutive la cestiune, preşedintele póte, dĕr numai cu consimţĕmêntulŭ Adunărei, sĕ retragă cuvêntulŭ oratorului.

De asemenea regulamentulŭ nostru nu prevede nicĭ o pedépsă disciplinară afară de chemarea la ordine cu inserţie în darea de sémă a şedinţei. Pedépsa exclusiunei n'a existatŭ nicĭ odată la noi. Deputaţii nu potŭ fi urmăriţĭ, în timpulŭ sesiunei, pentru delicte sĕu crime decâtŭ cu consimţĕmêntulŭ Adunărei şi ei nu potŭ fi şterşĭ din contrólele acestei Adunărĭ decâtŭ numai decă o sentinţă judiciară va fi fostŭ pronunţată contra lorŭ.

Ca şi în Portugalia, Adunarea nóstră legislativă este pe cale de a'şĭ modifica regulamentulŭ ei, care se găsesce cu totulŭ insuficientŭ în urma revisuirei Constituţiei. O comisiă numită de Adunare lucréză de trei anĭ la acestŭ regulamentŭ; îndată ce elŭ va fi gata şi votatŭ, îmĭ voiu face o plăcere trimiţĕndu-lŭ Escelenţei Vóstre.

Rogŭ pe Escelenţa Vostră sĕ binevoiască a primi asigurarea pre înaltei mele consideraţiunĭ.

Generalŭ D. Lecca
Preşedintele Adunărei legislative a Romaniei.

Numĕrulŭ festivŭ alŭ „Gazetei“.

Ḑiarulŭ nostru, împlinindŭ cu ḑiua de 31 Decemvre 1887 stilŭ vechiu anĭ 50 ai esistenţei sale, îşĭ va serba în séra acestei ḑile şi în ḑiua următóre 1 Ianuariu 1888 a cincĭ-ḑecea aniversare.

Pentru ḑiua de 1 Ianuariu 1888, Redacţiunea fóiei nóstre pregătesce unŭ numĕrŭ festivŭ separatŭ, alŭ „Gezetei Transilvaniei“.

Pentru a înălţa serbarea nóstră ḑiaristică, ce va culmina în edarea acestui numĕrŭ festivŭ, amŭ dori sĕ contribue la înfrumseţarea lui cât mai mulţĭ dintre bărbaţii noştri cu cunoscinţe, politicĭ, literaţĭ etc., în deosebĭ bărbaţii carĭ au colaborat în aceştĭ 50 de anĭ la „Gazetă“ şi „Fóiă“ şi se află încă în viéţă.

Ii rugămŭ din nou dĕr pe acéstă cale sĕ binevoiéscă a ne trimite câte unŭ micŭ productŭ alŭ ingeniului lorŭ pentru numĕrulŭ festivŭ. Şi fiindcă nu putemŭ sĕ dămŭ acestui numĕrŭ o estindere prea mare, îi mai rugămŭ sĕ ne trimétă numai micĭ lucrărĭ de puţine rêndurĭ, de cuprinsŭ politicŭ, literarŭ, socialŭ, economicŭ etc., în prosă orĭ în poesiă.

Cei ce vorŭ voi astfelŭ sĕ conlucre la numĕrulŭ festivŭ sĕ binevoiéscă a ne trimite manuscriptele lorŭ până la 22 Decemvre st. v. 1887.

Pentru ca sĕ se pótă lăţi câtŭ mai tare acestŭ numĕrŭ, amŭ stabilitŭ ca preţŭ de abonamentŭ pentru elŭ suma de 20 cr. v. a. Abonaţii „Gazetei“ ilŭ vorŭ primi numai pentru preţulŭ jumĕtate. Pentru România: 1 leu pentru neabonaţi, 50 banĭ pentru abonaţĭ. Abonamentele la numĕrulŭ festivŭ se potŭ face prin *mandate postale* până la 25 Decemvre st. v. 1887. Numai trimiterea esemplarelorŭ comandate până la acestŭ terminŭ o putemŭ garanta.

Venitulŭ curatŭ alŭ numĕrului festivŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei“ ilŭ destinămŭ pentru *bibliotecele nóstre poporale*.

NB. Venitulŭ numĕrului festivŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei“ fiindŭ destinatŭ pentru bibliotecile nóstre poporale, nu mai încape vorbă, că cei mai cu dare de mână potŭ trimite o sumă mai mare decâtŭ preţulŭ de abonamentŭ, cu atâtŭ mai multŭ, cu câtŭ cheltuelile pentru scóterea acestui numĕrŭ suntŭ fórte marĭ şi decĭ ar fi de doritŭ, ca sĕ rĕmână unŭ venitŭ mai mărişorŭ în folosulŭ bibliotecelorŭ. Se înţelege, că numele celorŭ, carĭ vorŭ contribui peste taxa de abonamentŭ în acestŭ scopŭ de binefacere, vorŭ fi publicate în ḑiarulŭ nostru. Ar fi de doritŭ, ca în diferitele localităţĭ câte unulŭ sĕ ia iniţiativa de a colecta abonanţĭ pentru numĕrulŭ festivŭ şi de a face comande mai marĭ.

Redacţiunea „Gazetei Transilvaniei«

Comitatulŭ Bistriţa-Năsĕudŭ, Decemvre 1887.

Onorată Redacţiune! Şirurile următóre au sĕ servéscă ca informaţiune şi spre orientare membrilorŭ românĭ ai congregaţiunei comitatului Bistriţa-Năsĕudŭ pentru congregaţiunea, ce se va ţine la 30 Decemvre a. c. într'unŭ obiectŭ, ce privesce şi pre Românii din acestŭ comitatŭ.

La 26 Noemvre a. c. s'a ţinutŭ în Bistriţă licitaţiune cu oferte pentru clădirea căsărmei de infanteriă fiind preliminariulŭ clădirei statoritŭ la suma de 331 687 florini şi 35 cr. Dintre mulţii oferenţĭ însemnŭ aci pe trei inşi, carĭ înaintasera cele mai favorabile oferte pentru comunitatea cetăţenéscă Bistriţa şi anume:

1. Fraţii Adleff din Bistriţă oferindŭ unŭ scăḑĕmêntŭ de 17°/₀=56.386 fl. 85 cr.

2. Carol de Reményik din Cluşiu oferindŭ 17.6°/₀=58,376 fl. 97 cr.

3. Firma Geiser et Kehlhofer din Braşovŭ oferindŭ unŭ scăḑĕmêntŭ de 19.5°/₀=64,679 fl. 30 cr.

Comisiunea permanentă a representanţei cetăţenescĭ considerând ofertulŭ din urmă ca celŭ mai favorabilŭ resp. ca celŭ mai eftinŭ, mai departe considerândŭ că firma Geiser et Kehlhofer oferă decă nu o mai mare atuncĭ celŭ puţinŭ o asemenea garanţă în orĭ şi ce privinţă ca şi ceialalţĭ oferenţĭ, propuse representanţei cetăţenescĭ a încredinţa clădirea căsărmei acestei firme. Insĕ ce se întêmplă? Representanţa cetăţenéscă în şedinţa sa dela 28 Noemvre a avutŭ „tristulŭ curagiu în starea ei necalculabilă de a rĕsturna logica sănĕtósă“ (Bistritzer Wohenschrifft Nr. dela 4 Decemvre a. c.)

---

(4) **FOILETONŬ.**

„PĂRINŢII PATRIEI“.

— Epopeă —

Toţĭ diregĕtorii ţĕrii, dela cei marĭ incepĕndŭ,
Organele subalterne, până la cei mai de rêndŭ,
Scoborândŭ treptatŭ pe scară până la cei dela sate,
Toţĭ suntŭ una cu guvernulŭ. Dĕr ei suntŭ minoritate
Ridiculă, neînsemnată, care în massa cea mare
De poporŭ aşa s'ar perde ca unŭ rîu ce curge'n mare;
Ca ochii unei catene suntŭ legaţĭ toţĭ între sine,
Dĕr totuşĭ ar fi deşertă nisuinţa lorŭ, veḑĭ bine.
Ei! dĕr unde nu ajută vre-o dreptă judecată,
Ajutorulŭ îlŭ presteză isteţimea rafinată.
Domnii, toţĭ diregĕtorii, au acelŭ minunatŭ dorŭ,
Ca tótă apa din lume sĕ curgă pe móra lorŭ,
Ş fiindŭ că a lorŭ pungă e totŭ mereu îndesată,
Puterea de a dispune în mâna lorŭ este dată;
Adauge la acestea şi vicleniele tendinţe.
Cine se va mira dĕră, cumcă a lorŭ nisuinţe,
Reiesŭ totŭ învingĕtóre, în alŭ lorŭ mare favorŭ,
In cause decidĕtóre, între ei şi'ntre poporŭ?
Când este restaurare, au mai mare diliginţă
Atuncĭ se încoronéză injusta lorŭ nisuinţă!
Pentru ei acéstă causă este o condiţiune,
Dela care le depinde domnescă posiţiune.
Pierḑĕndŭ ei acéstă causă, pierdere îngroziitóre
Arŭ ave, pierḑĕndŭ cu toţii terenulŭ de sub picióre.
Ce facŭ dĕră sĕ nu pierda brilanta condiţiune?
Mijlóce drepte, nedrepte, au la disposiţiune,
Şi se folosescŭ de ele, fără de nicĭ o sfială.
Şi cine sĕ'i controleze? Potestatea generală
Avêndŭ'o ei, pre firesce, totŭ mereu la îndemână,
Nu este nime în lume, care pe ei sĕ'i reţină
Dela orĭ şi ce abusurĭ. Şi Nemesis, mândra Ḑină,
Intârḑiă câte-odată, nu scimŭ din care pricină....
Dĕr îşĭ trimite 'nainte fidela sa servitóre,
O ḑină nevinovată: Consciinţa mustrătóre.
Ea împlinesce în lume cu multă fidelitate
Oficiulŭ de controlă, ea lucră după dreptate.
Dênsa cu o frăgeḑime şi cu nespuse blândeţe
Caută făr' esceptiune, pre toţĭ ómenii sĕ'nveţe,
Ca sĕ fiă drepţĭ şi soliḑĭ şi sĕ asculte de mine,
Unii ómenĭ nu ascultă de morala ei ferbinte;
De preceptele ei blânde lorŭ de felŭ nu le e sete,
Nisuinţele ei drepte suntŭ mazăre pe părete.
Atuncĭ dênsa le vestesce dreptate rĕbunătóre,
De care, fiindŭ absentă, nicĭ capulŭ nu îi mai dóre.
Ce sĕ facă Consciinţa singură şi delăsată,
Vĕḑĕndŭ că domnesce'n lume disordine desperată?
Când promulgă ea dreptatea, atuncĭ unii o alungă,
Nu vreu sĕ scie de dênsa, decă nu au banĭ în pungă;
Ea nu dispune de brachiu, nicĭ de unŭ judecătorŭ,
Intre ómenĭ nu se află, care sĕ-i dea ajutorŭ!
Astraea Ḑina Dreptăţii, de aicĭ de pe pământŭ,
A sburatŭ de multŭ la ceriurĭ, în locaşulŭ sĕu celŭ sfântŭ.
Vĕḑĕndŭ că domnesce 'n lume nedreptatea blăstămată,
Plânge biéta Consciinţă, plânge, plânge indignată,
Şi'necată de suspine şi cu lacrămĭ arḑĕtóre,
Se întórce la Nemesis, la stăpâna domnitóre,
Ingenunchiă lângă dênsa şi o rógă cu ardóre,
Ca sĕ trimită în lume dreptatea rĕsbunătóre.

Sĕ luămŭ ĕr înainte firulŭ care l'amŭ lăsatŭ,
Sĕ ne grăbimŭ a ajunge la alegerĭ de-ablegatŭ!

Representanța n'a primitŭ ofertulŭ celŭ mai favorabilŭ alŭ firmei din Brașovŭ, ci cu o majoritate de 13 voturĭ din 59 voturĭ, a declaratŭ pe C. de Reményik de intreprindĕtorŭ alŭ clădirei amintite.

Casulŭ este fórte instructivŭ.

Remenyik a fostŭ insărcinatŭ, ca sĕ pregătescă planulŭ pentru clădirea casarmei precum și preliminarele de spese. Spesele le-a preliminatŭ Remenyik la suma de 331.687 fl. 35 cr. și totŭ elŭ ofere unŭ scădĕmêntŭ de 17,6%=58.376 fl. 97 cr. Sĕ vede deci cum a fostŭ intocmitŭ preliminariulŭ. Décă nu pășea firma: Geiser et Kehlhofer, atuncĭ era mare intrebare décă scădĕmêntulu se ridica pană la 10%. Numai in fața pășirei acestei firme doi dintre oferențĭ au oferitŭ scădĕmêntŭ de 17% și 17.6%. Unŭ asemenea casŭ s'a petrecutŭ și in Năsĕudŭ cu ocasiunea licitațiunei clădirii edificiului gimnasialŭ. Architectulŭ insărcinatŭ cu pregătirea planului și a preliminarului de spese, prelimină pentru clădirea edificiului suma de preste 122.000 fl. in firma sperantă, că elŭ va fi și intreprindĕtorulŭ și décă nu se presenta firma din Brașovŭ Geiser et Kehlhofer cu unŭ scădĕmêntŭ de 25.5% fondulŭ școlasticŭ centralŭ din Năsĕudŭ avea sĕ sufere o perdere de mai multe deci de mii, căcĭ ceialalțĭ oferențĭ nu treceau cu scădĕmêntulŭ lorŭ preste 10%. Doi oferențĭ ce e dreptŭ au făcutŭ scădĕminte de 14% și 16% însĕ érăși numai vĕḑêndŭ pășirea firmei dela Brașovŭ, după ce aceia nu sĕ putură apropiă de dênsa in nicĭ unŭ modŭ.

Pentru caracterisarea decisiunei aduse de majoritatea representanței cetățenescĭ, servesce și următorea împrejurare:

Reményik a clăditŭ casarma honveḑilorŭ terminândŭ clădirea la 1 Octomvre a. c. In decursulŭ acestei clădirĭ s'au ridicatŭ indoelĭ și plângerĭ în contra lui Reményik, că a folositŭ materialŭ rĕu și nu după planŭ etc.

Ómenii, carĭ au ridicatŭ îndoelĭ și plângerĭ contra lui Reményik adecă, cei aprigĭ contrarĭ, s'au unitŭ cu Remenyik, după ce nu isbutiră a câștiga pre Geiser et Kehlhofer, spre a'i combate, ceea ce în representanță li-a și succesŭ. Succesulŭ acesta însĕ este a se atribui ochenilorŭ, carĭ avură inaintea ochilorŭ, nu binele comunŭ, ci interesele private a 3—4 inșĭ, carĭ deși mai inainte erau cei mai aprigĭ contrarĭ ai lui Reményik, acum se uniră cu acesta avêndŭ prospectulŭ de câștigurĭ personalĭ. Afacerea acésta însĕ n'a rĕmasŭ întru atâta, căcĭ minoritatea din representanța cetățenéscă a înaintatŭ recursŭ contra hotărîrei maiorității, care rĕcursŭ are sĕ se pertracteze în congregațiunea, ce se va ține la 30 Decemvre a. c.

Póte ni-se va obiecta, ce-i privesce pre Românii din comitatŭ acéstă afacere? 'I privesce fórte de aprope fiind-că întregŭ comitatulŭ participă la spesele clădirei casarmei de infanteriă cu însemnata sumă de 100.000 fl. Din acéstă sumă au se contribue Românii partea cea mai mare, fiind-că ei forméză maioritatea locuitorilorŭ, din care causă suntŭ și îndreptățiți și îndatorațĭ de a-se pronunța, ceea ce o potŭ face prin membrii românĭ ai congregațiunei.

In urma acestora apelămŭ la toțĭ membrii românĭ, ca cu toțiĭ sĕ participe la congregațiunea comitatului dela 30 Decemvre a. c., sĕ ia în cumpĕnire meritóre informațiunile, ce le-amŭ espusŭ mai susŭ, carĭ informațiunĭ suntŭ basate pre fapte și în consciință de causă sĕ'șĭ dea votulŭ pentru oferentele celŭ mai eftinŭ, mai seriosŭ și cu mai mare garanță din orĭ și ce punctŭ de vedere.

Afară de acestŭ obiectŭ se vorŭ pertracta și alte obiecte de interesŭ pentru Românii din comitatŭ; sperămŭ decĭ, ca membrii românĭ se vorŭ presenta cu toții

C-nu.

Din camera României.

Camera română a votatŭ unŭ proiectŭ de lege, care schimbă legea recrutării intr'acolo, ca țĕranii carĭ au învĕțatŭ patru clase primare sĕ servescă permanentŭ cu unŭ anŭ mai puținŭ în armată.

D-lŭ I. Brătianu a ḑisŭ, că acestŭ proiectŭ de lege are chemarea sĕ încurajeze pe țĕranĭ a învĕța carte. Afară de acesta, țéra are trebuință de cadre pentru armata permanentă și guvernulŭ e silitŭ sĕ ceră, ca sĕ se restringă scutirile de serviciulŭ militarŭ, care scutirĭ suntŭ pré marĭ. De altmintrelea, tinerii instruițĭ suntŭ de unŭ folosŭ fórte mare pentru armată, căcĭ în țĕrile democratice armata este condusă mai alesŭ de sergențĭ și de corporalĭ. D-lŭ Brătianu adause, că acum tótă România trebue sĕ fiă înarmată. (Aplause prelungite.)

Academia română.

Vinerea trecută Academia română a ținutŭ ședință.

D. *Al. Papadopolŭ Calimach* a cetitŭ *douĕ documente* slavonescĭ, unulŭ dela Bogdanŭ Vodă celŭ orbŭ, fiiulŭ lui Stefanŭ vodă celŭ Mare, altulŭ dela Erimia Movilă prin care se pomenesce de unŭ boerŭ vechiu cu numele *Luca Dereptate*, ceea ce arŭ explica faptulŭ încă neprecisŭ, unde a fostŭ unsŭ domnŭ Stefanŭ celŭ Mare. D. *Hașdeu* ridicândŭ contestare în privința primului documentŭ, a rĕmasŭ ca cestiunea sĕ se desbată din nou față cu originalele.

Apoi d. *A. I, Odobescu* cetì unŭ memoriu despre rĕposatulŭ culegĕtorŭ tipografŭ *Petre Ispirescu,* în care cu nisce accente admirabile face sĕ reiésă meritele literare ale rĕposatului. Lucrarea d-lui Odobescu a atrasŭ admirarea tuturorŭ, așa de bine a caracterisatŭ epoca lui Ispirescu. Petre Ispirescu a lăsatŭ cu limbă de mórte, ca și rĕposatulŭ mare cetățeanŭ C. A. Rosetti, încă din Iunie 1883, unŭ testamentŭ prin care rógă pe urmașĭ sĕ nu'i facă înmormêntare cu pompă zadarnică D-lorŭ Odobescu, Brânză, Aurelianŭ și Tocilescu, pe carĭ îi lăsă executorĭ testamentarĭ, le cere sĕ le fiă milă de cei șépte copilașĭ. D. Odobescu propune a se tipări scrierile lui Ispirescu cu cheltuiala Academiei Române, sĕ se intervină la ministerulŭ instrucțiunei spre a i se primi doi copii ca bursierĭ în șcólele statului, sĕ se intervină pe lângă Corpurile legiuitóre a se vota o pensiă viageră familiei și de s'ar putea sĕ se plătéscă datoriile lui de 9,000 lei.

D. *Cogălniceanu*, ca președinte alŭ Academiei, a promisŭ formalŭ sĕ sprijinéscă aceste propunerĭ.

Incunosciințare.

Prin acésta am onore a aduce la cunoscință Dlorŭ acționarĭ ai institutului de creditŭ și economii „Bistrițiana," că după ce în adunarea generală constituantă ținută la 20 Decemvre a. c. s'au desbătutŭ și primitŭ statutele institutului nostru, acesta s'a și organisatŭ și constituitŭ conformŭ acestorŭ statute.

Ca sĕ putemŭ însĕ a ne începe activitatea, între alte recerințe legale e de lipsă a documenta respectivului tribunalŭ comercialŭ și aceea, că 30% din capitalulŭ acționarŭ suntŭ deja solvite (leg. comerc. § 159 p. 3).

Pentru a puté corĕspunde dér și acestei recerințe legale, suntŭ recercațĭ toțĭ D-nii acționarĭ ai institutului nostru ca conf. § 9 din statute, în timpŭ de 30 ḑile sĕ binevoiască a solvi fiăcare acestea 30%, resp. rata a doua cu 20% la cassa institutului nostru în Bistrița.

Bistrița, în 22 Decemvre 1887.

Gavrilă Manu, adv, ca directorŭ esecut.

Ultime scirĭ.

Viena, 25 Decemvre. — Calea ferată de Nordŭ a comandatŭ unŭ numĕrŭ fórte însematŭ de vagóne.

Petersburgŭ, 25 Decemvre — Generalulŭ Schweinitz, ambasadorulŭ Germaniei, a avutŭ o conferință cu d. de Giers. Misiunea generalului constă în a urma pe lângă Țarulŭ silințele ce le-a pusŭ principele de Bismark când cu întrevederea dela Berlinŭ.

Londra, 25 Decemvre. — D. Hatzfeld, ambasadorulŭ Germaniei, după ce a avutŭ o conferință la lordulŭ Salisbury, a conferitŭ în urmă cu ambasadorii Rusiei, Franciei, Italiei și Spaniei. Se atribue o mare importanță acestorŭ conferințe.

Viena, 25 Decemvre. — In cercurile politice de aicĭ se constată că pressa ungară singură ține unŭ limbagiu agresivŭ.

Varșovia, 24 Decemvre — Cu mĕsurile deja semnalate despre reerganisarea militară a grănicerilorŭ se îndeplinesce în același timpŭ o înmulțire a efectivului lorŭ și anume înmulțirea va fi cam cu 60 procente a efectivului actualŭ. Furnisorii din Varșovia suntŭ ocupațĭ cu efectuarea provisiunilorŭ necesare intendenței militare. In anulŭ acesta se furniséză făină de trei orĭ mai multŭ decâtŭ în anulŭ trecutŭ.

DIVERSE.

Unŭ nou metalŭ.—*Arguzoida* este numele unui nou metalŭ, care se lucréză fórte ușorŭ și care are aspectulŭ argintului; prețulŭ de fabrică este cu 50% mai mare decâtŭ acela alŭ aramei galbene amestecate cu zincŭ. Noulŭ metalu este cu multŭ mai solidŭ decâtŭ arama și posedă aceeașĭ tărie ca și acésta. Dintr'o analisă a acestui aliagiŭ resultă că acestŭ nou metalŭ se compune din 4,03% alamă, 3,54% plumbŭ, 55,78% aramă, 13,4% nikel. 23% zincŭ și urme de ferŭ.

Și veselia nu este totdéuna bună. — La Chatelineau, în Belgia, o copilă de cincĭ anĭ a muritŭ în niște impregiurărĭ forte ciudate: 'I se dĕduse de sf. Nicolae o păpușă forte mare și frumósă; la vederea acestui darŭ copila fu apucată de unŭ accesŭ de risŭ stridentŭ, care nu întârḑiă sĕ degenereze în niște convulsiunĭ forte crude. După câteva momente biata copilă și muri.

† Dimitrie Ionciovici,

fostŭ comersantŭ, epitropŭ și membru alŭ comitetului parochialŭ din cetate, membru alŭ Delegațiunilorŭ și alŭ Eforiei șcólelorŭ centrale române gr. or. din Brașovŭ, membru fundatorŭ alŭ Associațiunei transilvane pentru literatura și cultura poporului românŭ, membru fundatorŭ alŭ mai multorŭ reuniunĭ de cultură și binefacere,

a încetatŭ din viață în 12 (24 Decemvre 1887 la órele $4^{1}/_{2}$ p. m. în etate de 76 de anĭ în urma unei suferințe îndelungate și după împărtășirea cu sfintele taine.

Despre acéstă durerósă perdere încunosciințéză neconsolabila sa soțiă *Zoe D. Ionciovici* născ. *Florea de Iuga* atâtŭ în numele sĕu, câtŭ și alŭ fratelui, cumnatului, cumnatelorŭ, nepoților și nepótelorŭ defunctului pe tóte rudeniile, amicii și cunoscuții.

Rĕmășițele pămêntescĭ ale neuitatului defunctŭ se vorŭ aședa la loculŭ de odihnă Lunĭ în 14 (26 Decemvre) a. c. în cimitirulŭ cetățenilorŭ românĭ din Gróverĭ.

Cortegiulŭ funebru va pleca dela locuința proprie, têrgulŭ straelorŭ 149, la 3 óre p. m.

Brașovŭ, 12 (24) Decemvre 1887.

Fiă i țĕrina ușóră și memoria binecuvêntată!

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Muresianu.

Insĕ o preliminare și acuma se recere,
Care pretinde, veḑĭ vine, óre care întârḑiere.
Pre toțĭ deputații țĕreĭ, țera 'ntregă îi alege.
Carĭ au dreptŭ la acésta? Este o anumită lege,
Care norma o prescrie certŭ prin definițiune,
— Ca nu cumva sĕ obvină vr'o orbă confesiune.
Acestŭ dreptŭ de a alege, de comunŭ votŭ se numesce,
Și a votului esență e libertatea, firesce;
Votulŭ fără libertate sĕ esiste nu se póte,
Votulŭ ca și libertatea, este mai scumpŭ decâtŭ tóte.
Fiindŭ déră votulŭ liberŭ la alegerĭ de-ablegatŭ,
Póte vota fiecare pentru alŭ sĕu candidatŭ,
Aibă numai candidatulŭ ceruta condițiune,
Și'n restanță sĕ nu fiă cu-a sa contribuțiune.
La alegerĭ fiindŭ liberĭ și țĕranii din poporŭ,
Se'nțelege că poporulŭ n'are gustulŭ domnilorŭ,
Domnii se svêrcolescŭ tare pentru guvernamentalŭ,
Er poporulŭ ar alege deputatŭ naționalŭ.
Noi amŭ ḑisŭ că: »ar alege« și amŭ ḑisŭ în optativŭ;
Pentru ce nu alegŭ déră? Amŭ mai spusŭ definitiv,
Cumcă poporulŭ forméză massa în maioritate,
Șĭ-o ridiculă forméză domnii o minoritate.
Pentru ce invingŭ ei déră la alegerĭ de-ablegatŭ??
Pentru ce? O spunemŭ verde, limpede și retezatŭ:
Invingŭ cu multe bârfele, dér cu banĭ învingŭ mai multŭ,
Ei pe banĭ cumpĕră voturĭ dela poporulŭ necultŭ.
Și domnii rĕu abuzéză cu poporulŭ fără minte,
Dându'i chiar ocasiune, ca pentru unŭ blidŭ de linte
Sĕ lapede și sĕ vêndă acestŭ dreptŭ mare și sfântŭ,
Preste care nu'i dispune nimenea de pe pămêntŭ.
Décă este prostŭ poporulŭ, n'are elŭ conducĕtorĭ?
Ba are, dér se orbesce că banii suntŭ orbitorĭ.
Nu aserămŭ noi acésta despre toțĭ țĕranii'n rêndŭ,
Că suntŭ unii dintre dênșii, carĭ votulŭ nu și-lŭ vêndŭ.
Décă s'ar lipsi cu toții de a lorŭ ambițiune,
Atuncĭ n'ar mai fi in țéră atâta confusiune,
Ar fi o pace nedréptă șĭ-ar avé ocasiune
Guvernulŭ ca să reiésă prin simpl'aclamațiune.
Și între țĕranĭ suntŭ deră ómenĭ deștepțĭ și cu minte,
Carĭ țină la ambițiune, nisuindu-se ferbinte.
Sĕ pótă și ei alege deputatŭ pentru poporŭ,
Care sĕ apere'n dietă și interesele lorŭ.
Rótele administrărei acum nu se învêrtescŭ,
Domnii se svêrcolescŭ tare și amarŭ se opintescŭ,
In tótă țéră domnesce puternica încordare
Și se pregătescŭ cu toții la strĕlucita serbare,
Care are sĕ urmeze nesmintitŭ și în curândŭ;
Domnii descindŭ din palate josŭ la poporulŭ de rêndŭ;
Și avêndŭ ei banĭ ca pléva din bugetulŭ statului,
Cu o mare dărniciă împărțescŭ poporului....
Grele gândurĭ, multă grije pe domnii marĭ îi cuprinde.
Și totă ordinea țĕrei pre cât-va timpŭ se suspinde.
Acum contribuțiunea, procesele blăstămate,
Esecuțiunea dură la avisŭ suntŭ suspendate...
Domnii cei marĭ dau banchete și se ospetéză bine,
La ospĕțŭ cu bucuriă ei primescŭ pre orĭ și cine...
Dau țĕranilorŭ mâncare, le dau țigărĭ și tăbacŭ,
Le dau rachiă sĕ bée, câtŭ le'ncape în stomacŭ.
Unde nu potŭ merge domnii, îșĭ trimetŭ agenții lorŭ,
Carĭ umblă pela sate sĕ înșele pe poporŭ.
Pe contrarĭ îi amenință chiar cu esecuțiunĭ,
Carĭ câte flécurĭ tóte nu le primescŭ de banĭ bunĭ!

(Va urma.)

Cursulŭ la bursa de Viena

din 23 Decemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	97 05
Rentă de hârtiă 5%	84.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	94 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	110 50
Bonurĭ rurale ungare	101.70
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.50
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	101.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.—
Bonurĭ rurale transilvane	102 —
Bonurĭ croato-slavone	101 —
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98 25
Imprumutulŭ cu premiu ung.	120 —
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	121.25
Renta de hârtiă austriacă	77.60
Renta de arg. austr.	80.20
Renta de aurŭ austr.	108 60
Losurile din 1860	132.75
Acţiunile băncei austro-ungare	860 —
Act. băncei de creditŭ ung.	272.25
Act. băncei de creditŭ austr.	269.75
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	6 —
Napoleon-d'orĭ	10 05
Mărcĭ 100 imp. germ.	62 30
Londra 10 Livres sterlinge	126 80

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 9 Decemvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	93½	9?½
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
» convert. (6%)	91—	92—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
» „ „ (5%)	91¾	92¼
» » urban (7%)	103—	104—
» » » (6%)	96—	97—
» » » (5%)	87½	88½
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.¼	15.—
Bancnote austriace contra aurŭ	2.03	2.04

Cursulu pieţei Braşovu

din 24 Decemvre st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.46	Vênd.	8.48
Argint românesc	»	8.43	»	8.45
Napoleon-d'orĭ	»	10.03	»	10.05
Lire turcescĭ	»	11.26	»	11.30
Imperialĭ	»	10.26	»	10.30
Galbenĭ	»	5 90	»	5.96
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	109.—	»	101.—
Discontulŭ	»	6½—8% pe anŭ.		

Concursŭ.

Pentru ocuparea unuĭ postŭ de învĕţătorésă, eventualŭ unŭ învĕţătorŭ la scóla confesională gr. cat. din Bistriţa, cu unŭ salarŭ anualŭ de 300 (treĭ sute) fl. v. a. şi cuartirŭ bunŭ în scólă, cu condiţiune, ca învĕţătorésa sĕ aibă cualificaţiunea recerută prin lege, apoĭ sĕ fiă jună, séu nemăritată, eventualŭ, décă învĕţătorésă nu s'ar afla, învĕţătorulŭ asemenea sĕ aibă cualificaţiune.

Concursurile au de a se adresa la presidiulŭ senatuluĭ scol. gr. cat. din Bistriţa până în **20 Ianuariu 1887.**

Alexandru Silasi, presidentele sen. scol.

Theofilŭ Grigorescu, notarŭ. 2—3

Publicaţiune.

In urma ordinaţiuneĭ Inaltuluĭ Ministeriu reg. de agricultură, comerţŭ şi industriă, ddto 13 Ianuarie 1887 Nr. 70,718/IXb, se determină, spre scopulŭ noueĭ alegerĭ, a 16 membri pentru secţiunea de comerţŭ şi a 16 membri pentru secţiunea de industriă a camereĭ de comerţŭ şi industriă din Braşovŭ, **dina de 9 Ianuarie 1888** (Lunĭ) înainte de prândŭ dela **9 — 12** şi după prândŭ dela **3 — 6** óre, ca terminŭ de alegere, în casa sfatuluĭ din piaţă.

Se aduce acésta, din partea comisiuneĭ alese sĕ conducă alegerea, cu acelŭ adausŭ la cunoscinţa publică, cum că alegerea atâtŭ pentru comercianţĭ câtŭ şi pentru industriaşĭ (meseriaşĭ) se va ţinea fiă-care pentru sine separatŭ, şi că de alesŭ şi îndreptăţire a alege suntŭ tóte acele persóne din Braşovŭ, care ca comercianţĭ şi ca industriaşĭ (meseriaşĭ), suntŭ induse în respectivele liste de alegere.

Fiă-care alegĕtorŭ póte sĕ-şĭ dea votulŭ numaĭ în persónă şi anume séu verbalŭ séu în scrisŭ.

Lista valabilă a celorŭ îndreptăţiţĭ la alegere e espusă în tótă dina până la alegere în biroulŭ subscrisuluĭ, edificiulŭ magistratuluĭ Uliţa căldărarilorŭ Nr. 519-a, etagiulŭ alŭ II-lea, spre esaminare din partea fie-căruĭ interesatŭ pentru alegere.

Braşovŭ, 9 Decemvre 1887.

Comisiunea destinată pentru conducerea alegereĭ

Ernst Hintz, preşedintele comisiuneĭ.

1—3

Brassó vármegye alispánjától.

Sz. 11.918/1887.

Hirdetmény.

Brassó vármegye törvényhatóságának közigazgatási árva és gyámhatósági, valamint a mérték hitelesitő hivatalainál az 1888 évben szükségeltető körülbelül 415 köbméter száraz büktüzifa szállitásának biztositására f. é. Deczember hó 16 tartott verseny tárgyalás eredménye a kivánalmaknak meg nem felelvén, f. hó 29-én d. e. 10 órakor az alispáni hivatalnál ujabbi versenytárgyalás fog megtartatni, melyre a versenyezni kivánok oly hozzáadással értesitetnek, hogy az 52 frt. bánatpénzzel terhelt 50 kros bélyeggel ellátott zárt irás- beli ajánlatukat fennti nap és óráig adják az álispáni hivatalnál annál inkáb is be, mivel 10 orán túl beadott ajánlatok nem fognak tekintet be vétetni.

A szállitási feltételek mai naptól kezdve a hivatalos órákban az alispáni kiadó hivatalánál betekinthetők.

Brassó, 1887. Deczember hó 23-án.

Roll Gyula, kir. tanácsos alispán.

1—2

9900/1887. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassoikir. tőrvénószék mint tkvi hatóság közhirré teszi, hogy Radu Dumitru végrehajtatónak ifj. Kaub Marku végrehajtást szenvedő elleni 45 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a kir. járásbiróság) területén levő Prazsmár község határán fekvö a prázsmári 252 sz. tjkben A + a 518, 519, 520, 872, 1324' 1325, 3087, 9202, 9662, 10,414, 14,856, 16,994, 18,092, 20,980 és 268 hr. sz. ingatlanokra 648 frtban ezennel megálapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi Január hó 20-ik délelötti 9 órakor prázsmári község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok egyenkenti becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi November 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt szándékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a biróságnál elöleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1887. November hó 12.

A brassói kir. törvszék tkvi hatóság.

Kovács, egyesbiró.

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 min. după amédĭ.
b) „ „ *Zizinŭ*: 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Săcuime* (S. Georgĭ): 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ*: 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Săcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tiporafia ALEXI, Braşovŭ.